

(1) *هو الحاكم على الإطلاق¹

(2) در تاریخ غره محرم الحرام سنهٔ اربعین و تسعمائه بود که حکم کرد² حضرت عمدة الاکابر و الاشراف افضی القضاة دار الملك سمرقند الذی سیوشخ (3) ذیل هذا السجل بختمه الشریف مد ظله العالی باینکه عالیحضرات واقفان مشارالیهما فی الوقفیه الصدر اعلى الله تعالى³ درجاتهما همگی موقوفات مذکورات (4) فی التلک الوقفیه را در وقتی که حق و ملک ایشان بود بوجه صدر وقف صحیح لازم شرعی کرده بوده اند خالصا لله تعالى بر مصارف مذکوره با شرایط (5) مذکوره

و حضرت واصل الی جوار رحمة الملك الشکور سلطان الخلف و بقية السلف المرحوم المبرور المغفور قاضی فخر [بن] قاضی ابی منصور روح الله مرقدہما (6) در وقتی که قاضی نافذ الامر و الاحکام بوده است در بلدة محفوظهٔ سمرقند در ضمن مرافعه شرعیه کما هو طریقها شرعا حکم کرده بوده است اولاً بصحت این وقف و ثانیاً (7) بلزوم آن و اما بمحل خلاف علماء المجتهدین رضوان الله تعالى علیهم اجمعین بدعوی صحیحه شرعیه عالیحضرت متعالیه مرتبت نتیجه الاولیاء و الاقطاب (8) مرجع السلاطین بلا ارتیاب

¹ A on.   ² کردند.   ³ A on.

شیخ الاسلام و المسلمین ناصح الملوك و الخواقین المستغنی عن الاوصاف حضرت
 خواجه محمد یحیی احی الله مقاصده ولد امجد و انجب ایشان (9) عالیحضرت رفعت
 دستگاہ خلایق پناه ثمره شجره طیبه ولایت و کرامت نتیجه اولیا و الاقطاب الغریق فی
 بحارالمغفره من الله الغنی حضرت خواجه محمد باقی بن خواجه یحیی (10) ابقی الله
 تعالی¹ درجاته² الی یوم البقا کہ متولی عام شرعی بود نظر بشرط واقفین مذکورین بر
 خدمت مولانا بابا خواجه ملا کہ ذی الید این موقوفات (11) بود بزعم ملکیت خود و
 منکر این وقف کردن و حکم حاکم مذکور بود بعد از انکہ تولیت این حضرت مدعی
 مذکور و تصرف این ذی الید بالبیئنه المعدله (12) بحضور این قاضی ثابت شده بود و
 محکوم بها گشته و بودن این حکم بوقفیت بروجه مذکور بگواهی جناب عزیز مکین
 نظام الدین مولانا حمزه بن مولانا رکن الدین (13) و خدمت سعادت مآب کمال الدین
 مولانا عبد العلیم بن المرحوم المغفور مقبول قلوب العارفین مولانا سید حسن احسن
 الله احواله کہ معدل و مقبول الشہادہ بودند بعد اداء شہادتہما (14) بشرایطها و تحلیف
 احد الشاہدین علی صدق شہادتہ حکماً محکماً و قضاءً مبرماً جامعاً جمیع شرایط صحت
 الدعوی و الشہادہ و الحکم و این مدعی علیہ این موقوفات (15) را بامر حضرت قاضی
 مذکور بمتولی مشارالیه تسلیم کرد

و کان ذلك بمحضر³ الثقات

(16) *الحکم علی الوقفیة علی النهج المزبور (17) صدر عنی بعد مرافعه شرعیہ جرت
 ردى (18) و انا العبد عبد الاول القاضی بن عبد الواحد الیثی (19) الهم احسن عواقبہما
 بالاحسنی⁴

(20) *حضار مولانا عبد العلیم خواجه عبد الرحمان میر ملا عبد الرحیم مولانا
 خواجکی میر شیخ محمود و مولا سیف الدین مولا میر کلان⁵

(21) *قیمناً بذکره الاعلی ماقول ائمة الاسلام رضی الله عنہم در انج این حکم و این
 سجل بروجه مزبور صحیح هست شرعاً لواعظه یانی بینوا توجرو
 هست و الله تعالی اعلم کتب ابراہیم بن حاجی عبد الله
 هست و الله تعالی اعلم کتب محی الدین محمد بن عبد الکریم⁶

¹ A оп. ² A درجته. ³ A доб. من. ⁴ Написано «столбиком» под печатью. ⁵ Написано
 наискось. ⁶ Написан в. правом поле.